

Sygn. akt I CSK 70/21

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa (...) "M." spółki z o.o. w W.
przeciwko "I." spółce z o.o. w R.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 lipca 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 7 października 2020 r., sygn. akt I AGa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2. 700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Strona powodowa P(...) M. sp. z o.o. z siedzibą w W. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 7 października 2020 r., zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego - Sądu Gospodarczego w R. z dnia 5 lutego 2019 r., którym zasądzono od pozwanego I. sp. z o.o. z siedzibą w R. kwotę 104 523,51 zł z ustawowymi odsetkami. Zmiana polegała na oddaleniu powództwa w całości.

Sąd Najwyższy, oceniając - na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. - skargę kasacyjną z punktu widzenia podstaw przyjęcia jej do rozpoznania, zważył:

W niniejszej skardze powołano się na przesłankę wskazaną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Skarżący podnosi, że oczywista zasadność jego skargi kasacyjnej wynika z naruszenia art. 378 § 1 i art. 233 § 1 w zw. z art. 278 § 1 k.p.c., które skutkowało błędnym - w ocenie skarżącego - przyjęciem przez sąd odwoławczy, że potrącenie wierzytelności pozwanego z wierzytelnością powoda było skuteczne oraz że pozwany zasadnie wystawił noty obciążeniowe będące podstawą potrącenia, a także przyjęciem zasadności naliczenia kary umownej bez skorzystania z wiadomości specjalnych, czyli bez przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2016 r., IV CSK 729/14 oraz z dnia 15 lipca 2015 r., IV CSK 17/15 - nie publ.). Musi być zatem oczywiste, że ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna bez głębszej analizy przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, która przesądza o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2012 r., II CSK 225/11, nie publ.; z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.). Skarżący powinien nie tylko przywołać konkretne przepisy prawa, którym - jego zdaniem - Sąd drugiej instancji uchybił, ale także przytoczyć odpowiednią juredyczną argumentację odnoszącą się do oczywistości ich naruszenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2013 r., I UK 214/13, nie publ.).

Nie sposób podzielić argumentacji skarżącego, gdyż z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że sąd skorzystał w sprawie z wiadomości specjalnych, jedynie skarżący - nie zgodziwszy się z opinią wydaną przez biegłego - dążył do przeprowadzenia drugiej opinii (zob. str. 24 uzasadnienia wyroku).

Skarżący nie ma również racji, używając w swej argumentacji terminu „potrącenie”, który odnosi się do instytucji uregulowanej w art. 876 i nast. k.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c., o kosztach postępowania kasacyjnego orzekł zaś na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych